

efter min opfattelse være i god overensstemmelse med nordisk parlamentarisk tradition.“ Det ville i hvert fald være rimeligt „som en begyndelse at give Nordisk Råd adgang til at udtale sig om de fællesnordiske budgetter. Dette ville også være praktisk, fordi det forhåbentlig ville kunne sikre en mere ensartet og mindre detaljeret behandling i de nationale parlamenter.“

Nyboe Andersen ønsker effektive institutioner.

Økonomiminister Poul Nyboe Andersen pegede på, at det, man skabte, ikke var et fuldt færdigt hus, men „kun en ramme, som skal udfyldes og videreudvikles gennem en udbygningsproces over mange år. Derfor vil der blive brug for effektive institutioner i det nordiske samarbejde. Der må findes et pådrivende organ, som har pligt til at tænke nordisk og dynamisk og ikke nationalt eller statisk. Det skal ikke være et overnationalt organ med besluttende myndighed i forhold til de enkelte medlemslande. Det skal selv sagt heller ikke være et organ, der savner kendskab til de nationale problemer. Men vi kan ikke gennemføre de samarbejdsopgaver, der skal løses i 1970'erne som led i et nordisk økonomisk fællesskab, alene ved hjælp af komiteer bestående af nationale repræsentanter. Der må være et uafhængigt organ, som med fuld forståelse af nationale hensyn kan udarbejde forslag, som tilgodeser helhedens interesse i, at fællesskabet trives og udbygges.“

Alt mens Nyboe Andersen udtrykte sin glæde over minister Teirs interesse for handlekraftige organer, var han „noget skeptisk“ over for hans tanke om at lade „Nordisk Råds organisationskomité“ udforme forslag til institutioner for det nordiske økonomiske fællesskab. Han troede ikke, at dette spørgsmål kunne løsrives fra løsningen af problemerne om fællesskabets indhold.

Bratteli om nordiske samarbejdsmilieuer.

Fra norsk side var delegationsformanden Trygve Bratteli helt enig i, at der på flere områder vil kræves nye organer for at realisere det fælles ansvar for den økonomiske udvikling af hele det nordiske område og for at forme politikken i konkrete tiltag. Han pegede særlig på investeringsbanken og de foreslåede fonde, som han anså for „sentrale tiltak i et udvidet samarbeid“. Efter hans

mening skulle man ikke lave symbolske fællesorganer, „og enda mindre skal vi lage nye sentra for dokumentproduksjon og byråkrati“. Men han anså det for værdifuldt at få skabt faste nordiske miljøer i ledelsen af samarbejdet: „mangelen av slike fellesnordiske elementer står for meg som en åpenbar svakhet ved det nordiske samarbeide i dets nåværende utformning.“ „Ved å skape et felles miljø av dyktige folk i og omkring slike organer kan vi bringe en sterk og vedvarende drivkraft inn i arbeidet med å virkeliggjøre og videreutvikle det nordiske samarbeidet. En slik øket drivkraft vil være nødvendig for å følge opp politiske vedtak om å utvide samarbeidet.“

Norsk frygt for overnationale afgørelser og bureaukratiske institutioner.

I korte bemærkninger til emnet erklærede det norske Venstres gruppeformand, Bent Røiseland, sig enig med J. O. Krag i, at man i størst mulig grad skulle bygge på enstemmige vedtagelser og ikke på overnationale afgørelser: „Overnasjonale avgjørelser har ikke god klang i Norden, og i Norge trengs det iallfall et flertall på $\frac{3}{4}$ i Stortinget for å få vedtatt en slik traktat.“

Statsminister Borten fandt, at man burde „bygge ut det nordiske samarbeide slik at vi unngår byråkratiske institusjoner med eksekutiv myndighed. — Det fortoner seg kanskje slik at man av og til må slappe av på demokratiske idealer vi alle har her i Norden, til fordel for effektivitet. Jeg håper og tror at det er et resonnement som ikke holder, i alle fall på lang sikt.“

Svensk ønske om at rationalisere rådsarbejdet.

Fra svensk side gav centerpartisten Sven Sundin udtryk for, at „bestämmanderätten över institutionerna i en nordisk tullunion [bör] så när som möjligt knytts till de olika ländernas parlament.“ Et andet svensk medlem, socialdemokraten Lars Larsson, der havde sæde i Nordisk Organisationskomité, beskæftigede sig følgende især med de rent organisationstekniske problemer. Efter hans opfattelse ville Nordisk Råd få øget betydning i fremtiden „genom sina möjligheter att skapa förståelse för de åtgärder, som i helhetens intresse måste genomföras.“ Derfor var det vigtigt at øge respekten for rådet og dets arbejde. Denne havde tidligere af og til